

Το Βιβλίο του Δανιήλ - Αριθμός Εκατόν Είκοσι Τέσσερα

Αποκάλυψη του Δανιήλ 11:40 – Μια Προφητική Εξέταση Ιστορικών Παραλληλισμών και Μελλοντικών Γεγονότων

Jeff Pippenger
2024-03-08

Αφιερώνουμε χρόνο για να εκθέσουμε τη δομή του ενδέκατου κεφαλαίου του Δανιήλ, καθώς εξετάζουμε το εδάφιο σαράντα. Το εδάφιο σαράντα είναι το παράλληλο του εδαφίου δεκατέσσερα του ογδόου κεφαλαίου του Δανιήλ, με την προφητική έννοια ότι το φως, το οποίο ο Χριστός, ως ο Λέων της φυλής του Ιούδα, αποσφράγισε το 1798, βασιζόταν στο όγδοο κεφάλαιο του Δανιήλ, εδάφιο δεκατέσσερα· κατά τον ίδιο τρόπο, το φως το οποίο Αυτός αποσφράγισε το 1989 βασιζόταν στο εδάφιο σαράντα.

Όπως έχουμε επισημάνει, χωρίς όμως να το έχουμε πραγματικά εξετάσει σε προηγούμενο άρθρο, όταν εφαρμόζεται η μεθοδολογία της όψιμης βροχής του «γραμμής επί γραμμής», το εδάφιο σαράντα παραθέτει δύο διακριτές γραμμές, διότι περιλαμβάνει τον καιρό του τέλους τόσο για το κίνημα του πρώτου αγγέλου όσο και για το κίνημα του τρίτου αγγέλου.

Όταν συνδυάζουμε τον «καιρό του τέλους» του εδαφίου σαράντα το 1798 και τον «καιρό του τέλους» του το 1989, διαπιστώνουμε ότι το όγδοο κεφάλαιο του Δανιήλ, εδάφιο δεκατέσσερα, ευθυγραμμίζεται με το ενδέκατο κεφάλαιο του Δανιήλ, εδάφιο σαράντα, διότι αμφότερα αντιπροσωπεύουν τη γνώση που αποσφραγίζεται μέσα στην προφητική ιστορία των τριών αγγέλων της Αποκάλυψης δεκατέσσερα. Συνδέονται επίσης από το γεγονός ότι το εδάφιο δεκατέσσερα είναι το όραμα «mareh» της αιφνίδιας «εμφανίσεως» του Χριστού στον ναό, ενώ το εδάφιο σαράντα είναι το όραμα «chazon» των δύο χιλιάδων πεντακοσίων είκοσι ετών προφητικής ιστορίας. Το ένα είναι ένα χρονικό σημείο, το άλλο είναι μια χρονική περίοδος.

Το ένα αντιπροσωπεύει την αποκατάσταση και τον καθαρισμό του ναού, το άλλο την καταστροφή και την καταπάτηση του ναού. Το ένα αντιπροσωπεύει τα δύο χιλιάδες τριακόσια έτη, και το άλλο τα δύο χιλιάδες πεντακόσια είκοσι έτη. Το ένα παριστάνεται από τον ποταμό Ουλάι, το άλλο από τον ποταμό Χιδδεκέλ. Το ένα αντιπροσωπεύει την ανθρωπότητα, το άλλο αντιπροσωπεύει τη θεότητα. Ορθώς νοούμενο, το εδάφιο σαράντα σε συνάφεια με το εδάφιο δεκατέσσερα είναι εκπληκτικώς βαθύ. Το 1798 αντιπροσωπεύει το έργο της θεότητας, και το 1989 αντιπροσωπεύει την ανταρσία της ανθρωπότητας.

Διαπιστώσαμε στο προηγούμενο άρθρο ότι η περιγραφή της υπερνίκησης τριών εμποδίων από τον βασιλέα του βορρά παρουσιάζεται με διαδοχικό τρόπο, αλλά ότι η πραγματική εφαρμογή των γεγονότων που απεικονίζονται χρειάζεται να γίνει με προσοχή, διότι τα εδάφια σαράντα δύο έως και σαράντα τέσσερα ευθυγραμμίζονται στην πραγματικότητα με το εδάφιο σαράντα ένα, το οποίο είναι ο προσεχώς ερχόμενος νόμος της Κυριακής στις Ηνωμένες Πολιτείες. Εκεί επιτελείται η τριπλή ένωση, και εκεί αρχίζει το μήνυμα της δυνατής κραυγής της «ανατολής» και του «βορρά».

Στο ενδέκατο κεφάλαιο του Δανιήλ, οι Αντβεντιστές μελετητές έχουν αναγνωρίσει διαμέσου των ετών ότι ο Δανιήλ χρησιμοποιεί μια συγκεκριμένη τεχνική στις απεικονίσεις του περί της Ρώμης. Ο Uriah Smith το επισημαίνει στο βιβλίο Daniel and Revelation. Ο Δανιήλ πρώτα προσδιορίζει πώς η Ρώμη λαμβάνει τον έλεγχο του κόσμου, και έπειτα στα επόμενα εδάφια επιστρέφει στην αρχή της ιστορίας, προσδιορίζοντας την πολιτική κατάκτηση, και προσδιορίζει πώς η Ρώμη αλληλεπιδρά με τον λαό του Θεού κατά τη διάρκεια αυτής ακριβώς της ίδιας ιστορίας. Έπειτα, τελικώς, προσδιορίζει πώς η Ρώμη φθάνει στο τέλος της. Η αρχή που χρησιμοποιεί ο Δανιήλ ονομάζεται «επανάληψη και διεύρυνση».

Αυτή η τεχνική τριών βημάτων προσδιορίζεται στα εδάφια σαράντα έως σαράντα πέντε. Τα εδάφια σαράντα έως σαράντα τρία προσδιορίζουν την τριπλή διαδικασία με την οποία η Σύγχρονη Ρώμη αιχμαλωτίζει τον πλανήτη γη· κατόπιν, στο εδάφιο σαράντα τέσσερα, ο Δανιήλ επανέρχεται στο εδάφιο σαράντα ένα, όταν οι «αγγελίες» τότε διακηρύσσονται από τη σημαία των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων, και όταν τότε ο παπισμός εξέρχεται με μεγάλη μανία για να καταστρέψει και να εξαλείψει ολοσχερώς πολλούς. Έπειτα, στο εδάφιο σαράντα πέντε και στο κεφάλαιο δώδεκα, εδάφιο ένα, ο παπισμός φθάνει στο τέλος του χωρίς κανέναν να τον βοηθήσει, ανάμεσα στις θάλασσες και το ένδοξο άγιο όρος, καθώς κλείνει ο καιρός της ανθρώπινης δοκιμασίας.

Στο εδάφιο τριάντα του Δανιήλ έντεκα, βρίσκουμε την αρχή μιας ιστορίας την οποία η αδελφή Γουάιτ παραθέτει λέξη προς λέξη μέχρι και το εδάφιο τριάντα έξι, και έπειτα γράφει: «σκιηνές παρόμοιες με εκείνες που περιγράφονται σε αυτά τα εδάφια θα λάβουν χώρα». Τα εδάφια τριάντα και τριάντα ένα προσδιορίζουν την ιστορική μετάβαση από την ειδωλολατρική Ρώμη στην παπική Ρώμη ως το τέταρτο και το πέμπτο βασίλειο της βιβλικής προφητείας, αντιστοίχως. Το εδάφιο τριάντα ένα περιγράφει την ιστορία η οποία παριστάνει πώς η παπική Ρώμη τοποθετήθηκε επάνω στον θρόνο της γης κατά το έτος 538.

Στο εδάφιο τριάντα ένα, το πρώτο πράγμα που προσδιορίζεται είναι όταν ο Κλοβίς, βασιλιάς των Φράγκων (της σύγχρονης Γαλλίας), εγέρθηκε υπέρ του παπισμού κατά το έτος 496. Τότε ο Κλοβίς μετεστράφη από τον απροκάλυπτο παγανισμό στον κρυφό παγανισμό του Καθολικισμού (τη θρησκεία της συζύγου του, Κλοτίλδας). Κατόπιν αφιέρωσε τον θρόνο του στην ανύψωση του παπισμού στον θρόνο της γης. Ο Κλοβίς παριστάνεται στο εδάφιο από τους «βραχίονες», διότι αφιέρωσε τον βραχίονα της στρατιωτικής του ισχύος και τον βραχίονα της οικονομικής του ισχύος στο έργο το οποίο τότε ανέλαβε.

Το αρχικό έργο του Κλοβίς αντιπροσώπευε το έργο όλων των βασιλέων της άλλοτε παγανιστικής Ευρώπης, οι οποίοι έμελλε, καθώς η ιστορία εκτυλισσόταν, να προσφέρουν ποικίλα στηρίγματα στην πόρνη της Ρώμης. Ο Κλοβίς, και εν συνεχεία η Γαλλία, χρίσθηκε από την Καθολική εκκλησία με τον τίτλο του πρωτοτόκου της Καθολικής εκκλησίας, καθώς και της πρεσβυτέρας θυγατρός της Καθολικής εκκλησίας. Υπήρξε το σύμβολο του πρώτου από πολλούς βασιλείς που επρόκειτο να πορνεύσουν με την πόρνη της Τύρου.

Με αυτή την προφητική έννοια ο Χλωδοβίκος είχε παρασταθεί από τον Αχαάβ, ο οποίος επίσης είχε πορνεύσει με την Ιεζάβελ (σύμβολο της Καθολικής Εκκλησίας στο βιβλίο της Αποκαλύψεως),

και ο οποίος ήταν επίσης ο πρώτος βασιλιάς των δέκα φυλών, καθώς ο Χλωδοβίκος κατέστη το κατεξοχήν σύμβολο των δέκα κεράτων (βλ. Δανιήλ κεφάλαιο επτά) της ειδωλολατρικής Ρώμης. Οι βασιλείς εκείνοι της Ευρώπης θα εγκαθίδρυναν τελικώς την πόρνη της Βαβυλώνας επί του θρόνου της γης. Υπό αυτή την έννοια, ο Αχαάβ και ο Χλωδοβίκος αμφότεροι αντιπροσωπεύουν τις Ηνωμένες Πολιτείες, οι οποίες διαπράττουν πορνεία με τον παπισμό κατά τις έσχατες ημέρες.

Ο Ρόναλντ Ρήγκαν άρχισε την πορνεία, και θα είναι ο τελευταίος πρόεδρος που εξαναγκάζει και τους άλλους εννέα βασιλείς των Ηνωμένων Εθνών να διαπράξουν επίσης την ίδια πράξη. Ο Ρήγκαν ήταν πρόεδρος κατά τον καιρό του τέλους το 1989, και επομένως πρέπει προφητικώς να αντιπροσωπεύει τον τελευταίο πρόεδρο στην ιστορία, όπου οι άλλοι εννέα βασιλείς επιτελούν την ίδια πράξη, διότι ο Ιησούς πάντοτε εικονογραφεί το τέλος ενός πράγματος με την αρχή ενός πράγματος. Ο Ρήγκαν ήταν πλούσιος, ευρέως γνωστή προσωπικότητα των μέσων ενημέρωσης, ιδιαίτερος αναγνωρισμένος για το δικό του ιδιότυπο ύφος ομιλίας, ο οποίος αρχικώς ανήκε στο Δημοκρατικό κόμμα, και ο οποίος τελικώς προσχώρησε στο Ρεπουμπλικανικό κόμμα.

Στο τριακοστό πρώτο εδάφιο, οι βραχίονες που παρίσταναν τον παπισμό θα βεβήλωναν το οχυρό άγιο. Προφητικώς, το οχυρό άγιο τόσο για την ειδωλολατρική Ρώμη όσο και για την παπική Ρώμη ήταν η Πόλη της Ρώμης. Αυτό βασίζεται στο γεγονός ότι αμφοτέρως οι Ρώμες κυβέρνησαν επί συγκεκριμένο χρονικό διάστημα από την Πόλη της Ρώμης, και όταν κυβερνούσαν από την Πόλη της Ρώμης, ήταν κατ' ουσίαν ανίκητες.

Η ειδωλολατρική Ρώμη άρχισε την τριακοσίον εξήντα ετών κυριαρχία της στη Μάχη του Ακτίου, το έτος 31 π.Χ. Το ενδέκατο κεφάλαιο του Δανιήλ, εδάφιο 24, προσδιορίζει ότι θα προέβλεπαν τα επινοήματά τους από το οχυρό τους, το οποίο ήταν η Πόλη της Ρώμης, για έναν «καιρό». Ένας προφητικός «καιρός» είναι τριακόσια εξήντα έτη, και τριακόσια εξήντα έτη μετά τη Μάχη του Ακτίου, όπου ο Αντώνιος και η Κλεοπάτρα ηττήθηκαν, ο Κωνσταντίνος μετακινήθηκε από την Πόλη της Ρώμης στην Πόλη της Κωνσταντινούπολης και η περίοδος του αήττητου της ειδωλολατρικής Ρώμης είχε λήξει.

Όταν το τρίτο γεωγραφικό εμπόδιο για την παπική Ρώμη (οι Γότθοι) εκδιώχθηκε από την Πόλη της Ρώμης το έτος 538, άρχισε η χιλίων διακοσίων εξήντα ετών κυριαρχική εξουσία της παπικής Ρώμης και συνεχίστηκε έως το 1798, όταν ο πάπας απομακρύνθηκε από την Πόλη της Ρώμης, επιφέροντας έτσι το προφητικό θανάσιμο τραύμα στο παπικό θηρίο, και κατά το επόμενο έτος, το 1799, εκείνος ο πάπας (η γυναίκα που είχε ιππεύσει το θηρίο) πέθανε εν αιχμαλωσία.

Οι βραχίονες (Κλόβις), οι οποίοι αντιπροσώπευαν τον παπισμό, επρόκειτο να μολύνουν το αγιαστήριο της ισχύος, και ο Κωνσταντίνος άρχισε εκείνο το έργο, προσδιορίζοντας φιλοσοφικώς την πόλη ως κατώτερη πόλη από την Κωνσταντινούπολη· και από εκείνο το σημείο και εξής, ο πόλεμος εκείνης της ιστορίας, ο οποίος διεξαγόταν από τους εχθρούς της Ρώμης, ήταν πάντοτε επικεντρωμένος στην επίθεση κατά της Πόλεως της Ρώμης, και έως το έτος 476 δεν υπήρξε ποτέ πλέον πραγματικός ρωμαϊκός απόγονος που να κυβέρνησε στην πόλη, μέχρι το έτος 538, όταν η πόλη έγινε το αγιαστήριο της ισχύος για την παπική Ρώμη.

Ο Αχαάβ, ο Κλόβις και η Γαλλία προτυπώνουν τις Ηνωμένες Πολιτείες, και το ιερό της ισχύος των Ηνωμένων Πολιτειών είναι το Σύνταγμα των Ηνωμένων Πολιτειών. Το έγγραφο αυτό είναι θεϊκό

έγγραφο και αποτελεί ορόσημο της προφητικής ιστορίας. Από τότε που ο Ronald Reagan έλαβε θέση υπέρ του παπισμού στην ιστορία που οδηγούσε έως το 1989, το Σύνταγμα βρίσκεται υπό συνεχή και κλιμακούμενη επίθεση, όπως συνέβη και με το ιερό της ισχύος κατά την παρακμή και την πτώση της παγανιστικής Ρώμης. Όταν ο επικείμενος νόμος της Κυριακής στις Ηνωμένες Πολιτείες επιβληθεί, το Σύνταγμα θα έχει ανατραπεί πλήρως. Από τον καιρό του Reagan έως εκείνον τον νόμο της Κυριακής, επαναλαμβάνεται η ιστορία από το έτος 330 έως το 538. Κατά το έτος 538, ο παπισμός τοποθετήθηκε επί του θρόνου, προτυπώνοντας έτσι την ίαση του θανάσιμου τραύματός του κατά τον νόμο εκείνον της Κυριακής.

Η περίοδος από τον Ρόναλντ Ρήγκαν έως τον νόμο της Κυριακής είναι μια προφητική περίοδος που προσδιορίζεται ειδικώς από τον προφητικό Λόγο του Θεού. Οι «βραχιόνες», οι οποίοι εκπροσωπούνται από τον Κλόβι, επρόκειτο επίσης να αφαιρέσουν «το καθημερινόν» από το πρώην παγανιστικό βασίλειο της Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας. Η θρησκεία της αυτοκρατορίας ήταν παγανιστική εξαρχής, και ο Κλόβι άρχισε το έργο της αντικαταστάσεως της θρησκείας του απροκαλύπτου παγανισμού με τη θρησκεία του Καθολικισμού, ο οποίος είναι απλώς παγανισμός κεκαλυμμένος.

Οι Ηνωμένες Πολιτείες απομακρύνουν πλήρως τη θρησκεία του Προτεσταντισμού όταν επιβάλλουν το σημάδι της παπικής εξουσίας με τον νόμο της Κυριακής που πρόκειται σύντομα να έλθει, διότι ο μόνος ορισμός της λέξεως «Προτεστάντης» είναι να διαμαρτύρεται κατά της Ρώμης. Εάν αποδέχεσαι το σημάδι της εξουσίας της Ρώμης, δεν διαμαρτύρεσαι κατά της Ρώμης. Στο τρίτο κεφάλαιο του Αμώς, εδάφιο 3, ο Αμώς θέτει το ρητορικό ερώτημα: «Δύνανται δύο να περιπατήσωσιν ομού, εάν δεν είναι σύμφωνοι;»

«Στα κινήματα που βρίσκονται τώρα σε εξέλιξη στις Ηνωμένες Πολιτείες, για να εξασφαλισθεί για τους θεσμούς και τα έθιμα της εκκλησίας η υποστήριξη του κράτους, οι Προτεστάντες ακολουθούν τα ίχνη των παπιστών. Και ακόμη περισσότερο, ανοίγουν την πόρτα ώστε ο Παπισμός να ανακτήσει στην Προτεσταντική Αμερική την υπεροχή που έχει χάσει στον Παλαιό Κόσμο.» Η Μεγάλη Διαμάχη, σ. 573.

Όταν η θρησκεία της ειδωλολατρίας αφαιρέθηκε ως επίσημη θρησκεία του βασιλείου το έτος 508, προτυπώθηκε ότι το κατέχον, το οποίο ο Παύλος παρουσιάζει στο δεύτερο κεφάλαιο της Β΄ Θεσσαλονικείς, είχε αφαιρεθεί πριν από την αποκάλυψη του ανθρώπου της αμαρτίας κατά τον προσεχώς ερχόμενο νόμο της Κυριακής στις Ηνωμένες Πολιτείες. Η υποταγή της φανερά ειδωλολατρικής θρησκείας, με τη μετάβαση στην κρυφή ειδωλολατρική θρησκεία του Καθολικισμού, δεν συνέβη ακαριαία, και σημειώνεται στην ιστορία ότι άρχισε με τη μεταστροφή του Χλωδοβίκου στον Καθολικισμό το έτος 496 και ολοκληρώθηκε πλήρως έως το έτος 508.

Ούτως, από τα έτη του Ρήγκαν, αρχίζοντας από το 1989, έως τον προσεχώς ερχόμενο νόμο της Κυριακής, ο γνήσιος Προτεσταντισμός θα τεθεί πλήρως υπό περιορισμό στις Ηνωμένες Πολιτείες. Κατά τον καιρό εκείνο, το Σύνταγμα, το «οχυρό της ισχύος» για τις Ηνωμένες Πολιτείες, θα ανατραπεί, και το τέταρτο έργο των «βραχιόνων» του εδαφίου τριάντα ενός θα πραγματοποιηθεί, καθώς οι «βραχιόνες» τότε θα θέσουν τον παπισμό επάνω στον θρόνο της γης, όπως συνέβη κατά το έτος 538.

Αφού ο παπισμός ανήλθε στον θρόνο το έτος 538, η αφήγηση στο βιβλίο του Δανιήλ μεταβαίνει από την περιγραφή του τρόπου με τον οποίο ο παπισμός κατέλαβε τον κόσμο, στο θέμα του πώς ο παπισμός καταδίωξε τον λαό του Θεού μέσα σε εκείνη την ιστορία. Στο εδάφιο δεκατέσσερα του δεκάτου κεφαλαίου του Δανιήλ, ο Γαβριήλ είχε πληροφορήσει τον Δανιήλ ότι ο σκοπός του οράματος που επρόκειτο να παρουσιάσει ήταν να καταδείξει «τι θα συνέβαινε στον λαό του Θεού κατά τις έσχατες ημέρες».

Και τώρα ήλθα για να σε κάμω να εννοήσεις τί θα συμβεί στον λαό σου κατά τις έσχατες ημέρες· διότι το όραμα είναι ακόμη για πολλές ημέρες. Δανιήλ 10:14.

Τα εδάφια τριάντα δύο έως και τριάντα έξι είναι τα εδάφια για τα οποία η αδελφή White δηλώνει ευθέως ότι θα επαναληφθούν, και τα εδάφια αυτά περιγράφουν τον διωγμό κατά τη διάρκεια της χιλίων διακοσίων εξήντα ετών κυριαρχίας του παπισμού, από τον καιρό που ενθρονίστηκε το έτος 538, έως ότου έλαβε τη θανατηφόρο πληγή του το 1798.

Και τούς παρανομούντας έναντιόν τῆς διαθήκης θέλει διαφθείρει διὰ κολακειῶν· ἀλλ' ὁ λαὸς οἱ γνωρίζοντες τὸν Θεὸν αὐτῶν θέλουσιν ἰσχύει καὶ πράξει μεγάλα. Καὶ οἱ συνετοὶ ἐν τῷ λαῷ θέλουσι διδάξει πολλοὺς· ὅμως θέλουσι πέσει διὰ ῥομφαίας, καὶ διὰ φλογός, διὰ αἰχμαλωσίας, καὶ διὰ διαρπαγῆς, ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας. Καὶ ἐν τῷ πίπτειν αὐτούς, θέλουσι βοηθηθῆ με μικρὰν βοήθειαν· ἀλλὰ πολλοὶ θέλουσι προσκολληθῆ πρὸς αὐτούς διὰ κολακειῶν. Καὶ ἐκ τῶν συνετῶν τινὲς θέλουσι πέσει, διὰ νὰ δοκιμασθῶσι, καὶ νὰ καθαρισθῶσι, καὶ νὰ λευκανθῶσι, ἕως τοῦ καιροῦ τοῦ τέλους· διότι εἶναι ἔτι διὰ καιρὸν διορισμένον. Καὶ ὁ βασιλεὺς θέλει πράξει κατὰ τὸ θέλημα αὐτοῦ· καὶ θέλει ὑψώσει ἑαυτὸν, καὶ μεγαλυνθῆ ὑπὲρ πάντα θεόν, καὶ θέλει λαλήσει θαυμαστὰ κατὰ τοῦ Θεοῦ τῶν θεῶν, καὶ θέλει εὐδοωθῆ, ἕως οὗ συντελεσθῆ ἡ ἀγανάκτησις· διότι τὸ ἀποφασισμένον θέλει γίνεσθαι. Δανιήλ 11:32–36.

Τα εδάφια περιγράφουν τον διωγμό των Σκοτεινών Αιώνων, και κατόπιν το εδάφιο τριάντα έξι προσδιορίζει ότι ο παπισμός θα ενημερούσε έως ότου ολοκληρωνόταν το πρώτο αγανακτισμένο κρίμα του Θεού εναντίον του βόρειου βασιλείου του Ισραήλ, το 1798. Ο Δανιήλ πρώτα προσδιόρισε πώς ο παπισμός τοποθετήθηκε επάνω στον θρόνο της γης, κατόπιν πώς ο παπισμός αλληλεπίδρασε με τον λαό του Θεού, και έπειτα την τελική πτώση του παπισμού. Τα εδάφια σαράντα έως σαράντα τρία του ενδέκατου κεφαλαίου του Δανιήλ προσδιορίζουν πώς ο παπισμός λαμβάνει τον έλεγχο του κόσμου, κατόπιν το εδάφιο σαράντα τέσσερα προσδιορίζει πώς αυτή διώκει τον έσχατο λαό του Θεού, και έπειτα το εδάφιο σαράντα πέντε προσδιορίζει πώς αυτή φθάνει στο τελικό της τέλος, χωρίς κανέναν να τη βοηθήσει.

Η εβραϊκή λέξη «αλήθεια» δημιουργήθηκε από τον Θαυμαστό Γλωσσολόγο, φέρνοντας μαζί το πρώτο, το δέκατο τρίτο και το τελευταίο γράμμα του εβραϊκού αλφαβήτου, ώστε να σχηματίσει τη λέξη «αλήθεια». Το δεκατρία είναι σύμβολο ανταρσίας, και το πρώτο αντιπροσωπεύει το τελευταίο.

Το εδάφιο τριάντα ένα περιγράφει το τέλος της ειδωλολατρικής Ρώμης ως της τέταρτης βασιλείας της βιβλικής προφητείας, και το εδάφιο τριάντα έξι προσδιόρισε το τέλος της παπικής Ρώμης ως της πέμπτης βασιλείας της βιβλικής προφητείας. Μεταξύ της πρώτης περιγραφής της πτώσεως της Ρώμης και της τελευταίας περιγραφής της πτώσεως της Ρώμης βρίσκεται η ανταρσία, η οποία

παριστάνεται από το παπικό σύστημα που εφόνευσε εκατομμύρια από τον λαό του Θεού στην ιστορία που μεσολαβεί μεταξύ της αρχής και του τέλους. Η εφαρμογή αυτών των εδαφίων φέρει την υπογραφή της «αληθείας».

Τα εδάφια σαράντα έως σαράντα πέντε, τα οποία εικονογραφούνται από τα εδάφια τριάντα έως τριάντα έξι, αρχίζουν με την πτώση του παπισμού και καταλήγουν με την πτώση του παπισμού. Στο μέσον της ιστορίας, η οποία αρχίζει το 1798 και εκτείνεται έως τη λήξη του χρόνου της δοκιμασίας, βρίσκεται η ανταρσία της Σύγχρονης Ρώμης, η οποία και πάλι φονεύει τον λαό του Θεού. Η εφαρμογή αυτών των εδαφίων φέρει επίσης την υπογραφή της «αλήθειας» και εναρμονίζονται μεταξύ τους, ώστε να παρέχουν δύο μάρτυρες που εδραιώνουν την «αλήθεια», και αμφοτέρως οι γραμμές περιγράφουν τη Ρώμη, η οποία είναι το σύμβολο που θα «στερεώσει την όραση».

Και ἐν τοῖς καιροῖς ἐκείνοις πολλοὶ θέλουσιν ἐπαναστατῆσαι κατὰ τοῦ βασιλέως τοῦ νότου· καὶ οἱ ληστὰὶ τοῦ λαοῦ σου θέλουσιν ὑψωθῆ, διὰ τὸ στηρίξωσι τὴν ὄρασιν· ἀλλὰ θέλουσι πέσει. Δανιήλ 11:14.

Το προφητικό φαινόμενο που χρησιμοποιεί ο Δανιήλ στο ενδέκατο κεφάλαιο δεν περιορίζεται μόνο στα εδάφια τριάντα έως τριάντα έξι και κατόπιν στα σαράντα έως σαράντα πέντε. Τα εδάφια δεκατέσσερα έως δεκαεννέα προσδιορίζουν πώς η ειδωλολατρική Ρώμη έλαβε τον έλεγχο του κόσμου· έπειτα, τα εδάφια είκοσι έως είκοσι τέσσερα προσδιορίζουν πώς η ειδωλολατρική Ρώμη μεταχειρίστηκε τον λαό του Θεού, και από το εδάφιο είκοσι τέσσερα έως το εδάφιο τριάντα εκτίθεται η πτώση της ειδωλολατρικής Ρώμης.

Το εδάφιο δεκατέσσερα είναι η αρχή της παγανιστικής Ρώμης και το εδάφιο τριάντα είναι το τέλος της παγανιστικής Ρώμης. Στην ιστορία που παριστάνεται στο μέσον, η παγανιστική Ρώμη προσδιορίζεται ως εκείνη που σταύρωσε τον Χριστό· έτσι, η ανταρσία του μέσου προσδιορίζει αυτά τα εδάφια ως «αλήθεια». Ο Άλφα και το Ωμέγα έθεσε την υπογραφή Του σε όλο το ενδέκατο κεφάλαιο του βιβλίου του Δανιήλ.

Ο στίχος σαράντα περιέχει την ιστορία που αρχίζει κατά τα έτη του Ρόναλντ Ρήγκαν και η οποία προσδιορίζει τη συμμαχία που συνήφθη μεταξύ του Προέδρου των Ηνωμένων Πολιτειών και του ανθρώπου της αμαρτίας. Σηματοδοτεί μια συγκεκριμένη περίοδο, η οποία ολοκληρώνεται με την τοποθέτηση του παπισμού επί του θρόνου της γης, όπως είχε συμβεί το έτος 538. Δεν είναι σύμπτωση ότι ο Κλόβις, βασιλιάς των Φράγκων, δηλαδή της σύγχρονης Γαλλίας, αποτελεί το σύμβολο των Ηνωμένων Πολιτειών. Ο Κλόβις προτυποποιούσε τον Ρήγκαν. Ο Ρήγκαν ήταν σύμβολο του Προτεσταντισμού, όπως και ο Κλόβις ήταν σύμβολο του παγανισμού.

Η μάχη κατά την οποία ο Χλωδοβίκος, βασιλιάς των Φράγκων, προσήλθε στον Καθολικισμό ήταν η Μάχη του Τολβιάκ (γνωστή επίσης ως Μάχη του Ζύλιπχ ή Μάχη της Κολωνίας). Η μάχη αυτή έλαβε χώρα το έτος 496. Ο Χλωδοβίκος ήταν τότε ειδωλολάτρης, αλλά κατά τη διάρκεια της μάχης, όταν φαινόταν ότι οι δυνάμεις του διέτρεχαν κίνδυνο ήττας, προσευχήθηκε στον χριστιανικό Θεό της καθολικής συζύγου του ζητώντας βοήθεια και έδωσε όρκο ότι, εάν εξήρχετο νικητής, θα ασπαζόταν τον Χριστιανισμό. Ο Χλωδοβίκος πράγματι κέρδισε τη μάχη και, ως αποτέλεσμα, ο ίδιος και σημαντικό μέρος των Φράγκων πολεμιστών του προσήλθαν στον

Καθολικισμό, γεγονός που σημάδεψε ένα σημαντικό στάδιο στον εκχριστιανισμό των Φράγκων.

Ο Ρόναλντ Ρήγκαν, ο οποίος ομολογούσε ότι ήταν Προτεστάντης, δήλωσε ότι το κίνητρό του για τη σύναψη μυστικής συμμαχίας με τον πάπα της Ρώμης ήταν η πεποίθησή του ότι η Σοβιετική Ένωση ήταν ο αντίχριστος της βιβλικής προφητείας. Στον αγώνα του Ρήγκαν εναντίον της πρώην Σοβιετικής Ένωσης, χωρίς να αναγνωρίζει τη σύγχυσή του ως προς το ποιος είναι ο αντίχριστος, συμάχησε με τον αντίχριστο.

«Εκείνοι που συγχέονται στην κατανόησή τους του λόγου, που αδυνατούν να διακρίνουν τη σημασία του αντίχριστου, ασφαλώς θα ταχθούν με το μέρος του αντίχριστου.» Kress Collection, 105.

Οι Ηνωμένες Πολιτείες αποτελούν ένα διττό προφητικό σύμβολο, όπως παριστάνεται από τα δύο κέρατα του θηρίου της γης. Η Γαλλία είναι επίσης ένα διττό προφητικό σύμβολο, όπως παριστάνεται από τα Σόδομα και την Αίγυπτο στην ενδέκατη κεφαλή της Αποκάλυψης. Η Γαλλία είναι το πρωτότοκο τέκνο του παπισμού, και ο Ρήγκαν, εκπροσωπώντας τις Ηνωμένες Πολιτείες, ήταν ο πρώτος από τους δέκα βασιλείς της δέκατης έβδομης κεφαλής της Αποκάλυψης κατά τις έσχατες ημέρες που διέπραξε πορνεία με την πόρνη της Τύρου, η οποία είχε λησμονηθεί από το 1798. Είχε λησμονηθεί κατά τον καιρό του τέλους, το 1798, αλλά αρχίζει να ενθυμείται κατά τον καιρό του τέλους, το 1989.

Ο Κλόβις, ο ηγέτης της Γαλλίας, σηματοδότησε την αρχή μιας χρονικής περιόδου η οποία οδήγησε στην τοποθέτηση του παπισμού επί του θρόνου το 538, οπότε ο παπισμός θέσπισε νόμο περί Κυριακής στη Σύνοδο της Ορλεάνης. Ο Ρήγκαν, ηγέτης των Ηνωμένων Πολιτειών, σηματοδότησε την αρχή μιας χρονικής περιόδου η οποία οδηγεί ώστε ο παπισμός να τοποθετηθεί και πάλι επί του θρόνου της γης με τον επικείμενο νόμο περί Κυριακής.

Η Γαλλία είναι η διττή δύναμη που εγκατέστησε τον παπισμό το 538, και η Γαλλία, διά του στρατηγού του Ναπολέοντος Μπερτιέ, καθαίρεσε τον παπισμό από τον θρόνο το 1798. Οι Ηνωμένες Πολιτείες εγκαθιστούν τον παπισμό επί του θρόνου κατά τις έσχατες ημέρες, και ως ο εξέχων βασιλεύς των δέκα βασιλέων, οι Ηνωμένες Πολιτείες τελικώς «θέλουσιν ερημώσει αυτήν και γυμνώσει, και τας σάρκας αυτής θέλουσι φάγει, και αυτήν θέλουσι κατακαύσει εν πυρί».

Ο στίχος σαράντα περιέχει την ιστορία του στίχου τριάντα ένα και προσδιορίζει ότι το έργο της επανατοποθέτησης του παπισμού επάνω στον θρόνο της γης παριστάνεται από τη χρονική περίοδο που αρχίζει με τον Ronald Reagan και λήγει με τον τελευταίο πρόεδρο των Ηνωμένων Πολιτειών. Εκείνος ο τελευταίος πρόεδρος θα έχει προτυπωθεί από τον Reagan, διότι ο Ιησούς πάντοτε απεικονίζει το τέλος με την αρχή.

Στα πρώτα εδάφια του Δανιήλ ένδεκα, όπου εκτίθεται εκείνη η προφητική ιστορία (εδάφιο 2), βρίσκουμε την ιστορία που προηγήθηκε της ιστορίας του βασιλείου της Ελλάδος. Η Ελλάδα είναι σύμβολο των Ηνωμένων Εθνών και της μιας παγκόσμιας κυβερνήσεως των δέκα βασιλέων της Αποκαλύψεως δεκαεπτά. Το εδάφιο 3 του Δανιήλ ένδεκα εισάγει τον Μέγα Αλέξανδρο, και το εδάφιο 2 παριστά την ιστορία που προηγείται της μιας παγκόσμιας κυβερνήσεως κατά τις έσχατες ημέρες.

Στο πρώτο εδάφιο, ο Γαβριήλ απλώς δηλώνει ότι είχε ενισχύσει τον Δαρείο στην αρχή της βασιλείας των Μήδων και Περσών, αλλά ο Γαβριήλ είχε έλθει προς τον Δανιήλ στο δέκατο κεφάλαιο, όταν ο Κύρος ο Πέρσης, και όχι ο Δαρείος ο Μήδος, κυβερνούσε τότε. Αφού συνέδεσε σαφώς τη βασιλεία ως μια προφητική διφυή βασιλεία των Μήδων και Περσών (όπως είναι η Γαλλία και οι Ηνωμένες Πολιτείες), ο Γαβριήλ έπειτα εισάγει την ιστορία που προηγείται της παγκόσμιας βασιλείας του Μεγάλου Αλεξάνδρου.

Και τώρα θα σου φανερώσω την αλήθεια. Ιδού, θα αναστηθούν ακόμη τρεις βασιλείς στην Περσία· και ο τέταρτος θα είναι πολύ πλουσιότερος από όλους αυτούς· και με τη δύναμή του, μέσω των πλούτων του, θα ξεσηκώσει όλους εναντίον του βασιλείου της Ελλάδος. Δανιήλ 11:2

Το Άλφα και το Ωμέγα απεικονίζει πάντοτε το τέλος ενός πράγματος μαζί με την αρχή ενός πράγματος, και το εδάφιο δύο αναφέρεται στην ιστορία που προηγείται της επιβολής της μονοκοσμικής κυβέρνησης, όπως αυτή αντιπροσωπεύεται από το ελληνικό βασίλειο του Μεγάλου Αλεξάνδρου. Το εδάφιο δύο είναι μια γραμμή προφητείας που αφορά τις Ηνωμένες Πολιτείες, οι οποίες, ως η δίκηρατη δύναμη των εσχάτων ημερών, όπως προτυπώθηκε από τη διττή εξουσία των Μήδων και των Περσών, και από τη Γαλλία. Το εδάφιο προσδιορίζει βασιλείς οι οποίοι θα προτύπωναν προέδρους των Ηνωμένων Πολιτειών κατά τις έσχατες ημέρες, οι οποίοι θα εγείρονταν πριν από την τριπλή μονοκοσμική κυβέρνηση του δράκοντος, του θηρίου και του ψευδοπροφήτη. Ο Χλωδοβίκος παραλληλιζόταν με τον Reagan ως ο πρώτος πρόεδρος στην αρχή της ιστορίας που οδηγεί στην επανατοποθέτηση του αντιχρίστου στον θρόνο.

Από την εποχή του Κύρου, στο ενδέκατο κεφάλαιο του Δανιήλ, θα υπήρχαν τρεις βασιλείς, ακολουθούμενοι από έναν τέταρτο, ο οποίος ήταν πολύ πλουσιότερος από όλους αυτούς. Ο Δαρείος ήταν ο πρώτος βασιλιάς της Μηδοπερσικής Αυτοκρατορίας, και ο Κύρος, ο οποίος βασιλεύεε όταν ο Δανιήλ έλαβε την ιστορία από τον Γαβριήλ, ήταν ο δεύτερος βασιλιάς. Τέσσερις βασιλείς θα ακολουθούσαν τον Κύρο, ώστε ο τέταρτος από τους επόμενους βασιλείς να είναι ο έκτος βασιλιάς.

Ο έκτος βασιλεύς θα ήταν ο πλουσιότερος βασιλεύς, και ο πλούσιος πρόεδρος (βασιλεύς) θα εξεγείρει τα πάντα εναντίον του βασιλείου της Ελλάδος. Οι πρόεδροι από την εποχή του Ρήγκαν και εξής ήταν ο Μπους ο πρώτος, ο Κλίντον, ο Μπους ο δεύτερος, ο Ομπάμα· έτσι ο έκτος, και πλουσιότερος, βασιλεύς θα ήταν ο Τραμπ. Εκείνος ο βασιλεύς (πρόεδρος) θα «εξεγείρει» το βασίλειο της Ελλάδος (τους παγκοσμιοποιητές). Ο ορισμός της εβραϊκής φράσεως «εξεγείρει» είναι ιδιαίτερος διαφωτιστικός.

Η εβραϊκή λέξη που αποδίδεται ως «διεγείρω», στο εδάφιο, είναι μια πρωτογενής ρίζα που σημαίνει «αφύπνιζω» ή «ξυπνώ». Στην ιστορία που προτυπώνεται από τον τέταρτο άρχοντα μετά τον Κύρο, θα αναδεικνυόταν ένας πρόεδρος πολύ πλουσιότερος από κάθε άλλον πρόεδρο, και μέσω της ισχύος και της δύναμής του θα προκαλούνταν μια «αφύπνιση» εναντίον της Ελλάδος. Η Ελλάδα, ως σύμβολο του παγκοσμιοποίησης, του προοδευτισμού και του «woke-ισμού», θα ετίθετο στο προσκήνιο της ιστορίας του έκτου, πλουσιότερου προέδρου. Αυτός θα αφύπνιζε ολόκληρη την επικράτεια του πλανήτη γη ως προς τη διαμάχη περί του προοδευτικού

«woke-ισμού» και της παγκόσμιας κυριαρχίας.

Η αφύπνιση στο κίνημα του προοδευτικού «woke-ισμού», η οποία επέρχεται κατά την προεδρία του πλουσιότερου προέδρου, συμβαίνει με το Ρεπουμπλικανικό κέρασ, ακριβώς κατά τον ίδιο χρόνο που η αφύπνιση των δέκα παρθένων συμβαίνει στο Προτεσταντικό κέρασ.

Θα συνεχίσουμε τη μελέτη μας του ενδέκατου κεφαλαίου του Δανιήλ, εδάφιο σαράντα, στο επόμενο άρθρο.

«Παρά την εκτεταμένη παρακμή της πίστεως και της ευσεβείας, υπάρχουν αληθινοί ακόλουθοι του Χριστού μέσα σ' αυτές τις εκκλησίες. Πριν από την τελική επίσκεψη των κρίσεων του Θεού επάνω στη γη, θα υπάρξει ανάμεσα στον λαό του Κυρίου τέτοια αναζωπύρωση της αρχέγονης ευσεβείας, όμοια με την οποία δεν έχει παρατηρηθεί από τους αποστολικούς χρόνους. Το Πνεύμα και η δύναμη του Θεού θα εκχυθούν επάνω στα τέκνα Του. Κατά τον καιρό εκείνο πολλοί θα αποχωρισθούν από εκείνες τις εκκλησίες στις οποίες η αγάπη προς αυτόν τον κόσμο έχει εκτοπίσει την αγάπη προς τον Θεό και τον λόγο Του. Πολλοί, τόσο από τους λειτουργούς όσο και από τον λαό, θα δεχθούν με χαρά εκείνες τις μεγάλες αλήθειες τις οποίες ο Θεός έχει προκαλέσει να κηρυχθούν κατά τον παρόντα καιρό, για να ετοιμάσει λαό για τη δευτέρα έλευση του Κυρίου. Ο εχθρός των ψυχών επιθυμεί να παρεμποδίσει αυτό το έργο· και προτού έλθει ο καιρός για μια τέτοια κίνηση, θα επιχειρήσει να την αποτρέψει εισάγοντας ένα παραποίημα. Στις εκκλησίες εκείνες τις οποίες θα μπορέσει να φέρει κάτω από την απατηλή του δύναμη, θα κάνει να φανεί ότι εκχέεται η ιδιαίτερη ευλογία του Θεού· θα εκδηλωθεί εκείνο που θεωρείται μεγάλο θρησκευτικό ενδιαφέρον. Πλήθη θα αγάλλονται ότι ο Θεός εργάζεται θαυμαστά γι' αυτούς, ενώ το έργο θα είναι έργο άλλου πνεύματος. Υπό θρησκευτικό προσωπίο, ο Σατανάς θα επιδιώξει να επεκτείνει την επιρροή του επάνω στον χριστιανικό κόσμο.» The Great Controversy, 464.